

НЕУПЛАЋИВАЊЕ ПОРЕЗА ПО ОДБИТКУ

(члан 229а. став 1. КЗ)

У условима блокаде пословног рачуна предузећа, када су предузете радње за евидентирање, обрачун и књижење пореза, нема доказа о постојању намере да се избегне плаћање пореза као субјективног и конститутивног обележја наведеног кривичног дела.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени је, на основу члана 355. став 1. тачка 2. ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а. став 1. КЗ, јер није било доказа да учинио кривично дело за које је оптужен.

На основу налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке, на који није било примедби, утврђено је да је рачун предузећа ДОО „Т“ из О у ликвидацији, у којем је окривљени имао својство ликвидационог управника и одговорног лица, био у блокади, и да је приликом исплате нето зарада запосленима, порез по одбитку у целости обрачунат и прокњижен, те су надлежној Пореској управи достављени одговарајући ОД и ОПЈ обрасци за евидентирање постојећих обавеза по основу пореза и доприноса на зараде запослених у наведеном предузећу, те стога подаци о пореским обавезама нису прикривени већ је пореска обавеза тачно исказана, што указује да није доказна намера окривљеног да у својству одговорног лица избегне плаћање пореза за наведено предузеће.

Сходно наведеном, неоснованим се показују наводи жалбе ОЈТ, укључујући предлог да се одреди вештачење ради одређивања дуговања и потраживања наведеног предузећа, те да се поново провери и оцени садржина уговора о асигнацији. Ово из разлога што у условима блокаде пословног рачуна предузећа, а када су предузете радње за евидентирање, обрачун и књижење пореза, нема доказа о постојању намере да се избегне плаћање пореза као субјективног и конститутивног обележја наведеног кривичног дела. Ово значи да није довољно само постојање објективних елемената за постојање кривичног дела, већ је нужно да на страни окривљеног постоји и субјективни елеменат испољен у намери да се избегне плаћање пореза, што у конкретном случају није утврђено, имајући у виду поступање окривљеног. На постојање намере не указује ни околност везана за закључење уговора о асигнацији на основу којег је предузеће исплаћивало зараде запосленима.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број К.774/11 од 20.05.2013. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Кж. 1- 3392/13 од 31.10.2013. године)